

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 591/2018-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Martinom Babčanikom, Alžbetin Dvor 1348, Miloslavov, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 344/2018 a jeho uznesením z 24. septembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2018 elektronicky doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 344/2018 a jeho uznesením z 24. septembra 2018.

2. Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že 9. mája 2018 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie z 2. mája 2018 na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) č. k. 9 P 66/2016-101 z 28. septembra 2017. Následným nahliadnutím do spisu sťažovateľ zistil, že tento rozsudok bol vydaný v právnej veci starostlivosti o maloleté deti [REDACTED] (ďalej len „maloletá P [REDACTED]“) a [REDACTED] (ďalej len „maloletý P [REDACTED]“), ktorých otcom je sťažovateľ a matkou [REDACTED] (ďalej len „matka“). Okresný súd na základe návrhu matky zvýšil vyživovaciu povinnosť sťažovateľa na maloletú P [REDACTED] zo sumy 80 € na sumu 150 € mesačne od 4. apríla 2016 a na sumu 200 € mesačne od 1. septembra 2017. Ďalej zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého P [REDACTED] zo sumy 100 € na sumu 200 € mesačne od 4. apríla 2016. Uložil mu tiež povinnosť zaplatiť ročné výživné na maloletú P [REDACTED] do 28. septembra 2017 v sume 1 310 € a ročné výživné na maloletého P [REDACTED] do 21. júla 2017 v sume 1 800 €.

3. Sťažovateľ bezprostredne po tom, čo sa dozvedel o existencii rozsudku okresného súdu č. k. 9 P 66/2016-101 z 28. septembra 2017, podal proti nemu prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie, v ktorom *inter alia* namietal existenciu procesnej vady spočívajúcej v tom, že rozsudok sa napriek vyznačenej doložke právoplatnosti a vykonateľnosti v skutočnosti právoplatným a vykonateľným nestal, keďže neboli dodržané zákonné podmienky § 116 Civilného sporového poriadku pri doručovaní rozsudku.

4. Uznesením krajského súdu č. k. 11 CoP 344/2018-150 z 24. septembra 2018 bolo odvolanie sťažovateľa odmietnuté s tým, že ho podal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu pritom vyplýva, že sa námietkou nedodržania zákonných podmienok § 116 Civilného sporového poriadku pri doručovaní rozsudku okresného súdu vôbec nezaoberal, nijako ju neposúdil a nevyhodnotil. Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 2. októbra 2018.

5. Sťažovateľ namieta, že mu uznesením krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 dohovoru.

6. Podľa sťažovateľa je nepochybné, že posúdenie odvolacích dôvodov týkajúcich sa nesplnenia zákonných podmienok § 116 Civilného sporového poriadku pri náhradnom doručovaní bolo kľúčové pre zodpovedanie otázky, či možno vo vzťahu k sťažovateľovi považovať rozsudok okresného súdu za riadne doručený a či jeho odvolanie bolo alebo nebolo podané včas. Napriek tomu z odôvodnenia uznesenia krajského súdu je zrejmé, že odvolanie odmietol bez toho, aby sa uvedenou námietkou vôbec zaoberal, posúdil ju a vyhodnotil. Porušenie označených práv vidí sťažovateľ aj v tom, že v konaní neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu § 116 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku, lebo okresný súd neurobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného miesta pobytu sťažovateľa, pričom táto vada nebola odstránená ani krajským súdom.

7. Sťažovateľ v ďalšom podrobne zhrňa okolnosti doručovania písomností zo strany okresného súdu. Napokon dospieva k záveru, že okresný súd neurobil všetky úkony potrebné na zistenie jeho skutočného pobytu a hoci vedel o tom, kde je sťažovateľ zamestnaný, napriek tomu nevyužil túto informáciu na to, aby sa pokúsil o doručovanie na pracovisko.

8. Proti uzneseniu krajského súdu č. k. 11 CoP 344/2018-150 z 24. septembra 2018 podal sťažovateľ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodil z § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. O jeho dovolaní dosiaľ nebolo rozhodnuté.

9. Keďže sťažnosť podľa čl. 127 ústavy je časovo obmedzeným prostriedkom právnej ochrany, ktorý je potrebné uplatniť v lehote dvoch mesiacov, z dôvodu právnej istoty podáva sťažovateľ popri dovolaní aj sťažnosť podľa čl. 127 ústavy.

10. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.09.2018, č.k. 11CoP/344/2018-150, porušené BOLO.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.09.2018, č.k. 11CoP/344/2018-150 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] náhradu trov konania vo výške 390,50 Eur.“

II.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

13. Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné sudy.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti sám uvádza, že popri sťažnosti ústavnému súdu podal paralelne aj dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, pričom v oboch prípadoch namieta, že rozsudok okresného súdu mu nebol zákonným spôsobom doručený, v dôsledku čoho sa nestal právoplatným a vykonateľným. Je toho presvedčenia, že postupom okresného súdu

mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, resp. mu bolo znemožnené uskutočňovanie procesných práv v takej miere, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

Na základe dovolania, ktoré sťažovateľ podal, je teraz v právomoci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako dovolacieho súdu) poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru. Tým je zároveň v uvedenom rozsahu vylúčená v terajšom štádiu konania právomoc ústavného súdu.

14. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2018